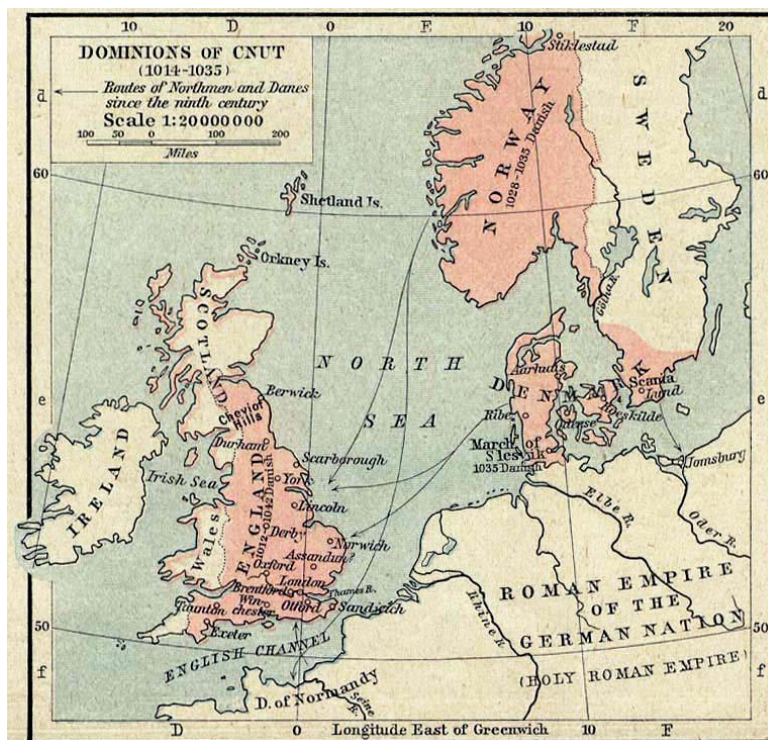

I 865 begyndte vikingerne en erobring af de britiske øer. Englænderne var splittede på grund af interne magtkampe, og vikingerne havde forholdsvis let spil på det meste af øen.

I 865 landsattes Den store Hær i England. De mindre engelske kongedømmer faldt hurtigt, og det var kun kongedømmet Wessex, der kunne modstå vikingernes angreb. Mod nord dannede vikingerne et kongedømme med udgangspunkt i York.

Længere mod syd anerkendte vikingerne formelt en engelsk konge, men blev indrømmet danske love - det vil sige, at danskerne reelt havde magten.

Knud den Stores besiddelser

Credit: Velhagen & Klasing

Danelagen betyder det område, hvor der gælder dansk lov. Kildeteksten viser traktaten, som blev indgået, og som blandt andet fastslår grænserne for Danelagen.

Dette er den fred, som Alfred konge og Gydrum konge og hele den engelske nations stormænd og alle de, der bor i East Anglia har fastsat og styrket med deres ed for sig selv og for deres efterkommere, fødte som ufødte, som ønsker vor eller Guds gunst.

Først om vore landegrænser: op ad Themsen, så op ad Lea og langs Lea til den kilde, så i lige linje til Bedford, så op til Ouse til Wætlingastræt.

Og det er sådan, at hvis en mand bliver slået ihjel, lader vi en dansk og en engelsk være lige dyre, til 8 halvmark fint guld, undtagen den frimand, som sidder på skatteland, og deres frigivne. De er også lige dyre, hver af de to er til 200 sh.

Og hvis en kongsthegn bliver anklaget for drab, og hvis man vover at rense sig, da skal han gøre det med mindst 12 kongsthegner. Og hvis man anklager en mand, der er mindre formuende end en kongsthegn, da skal han rense sig med 11 af sine ligemænd og med én kongsthegn - og sådan ved enhver klage, der drejer sig om mere end 4 "mancus" - og tør han ikke, da skal han bøde med det tredobbelte af, hvad han ellers skulle.

Og enhver skal kunne føre vidne ved salg af slaver, heste og okser.

Og alle bestemte den dag, da man svor eden, at hverken fæster eller fri måtte udvandre til hæren uden tilladelse, og ikke nogen af dem til os. Men hvis det sker, at nogen af dem af nød vil handle med os eller vi med dem - med kvæg eller varer - så kan det tillades på den måde, at man stiller gidsler til pant og bevis på freden, og for at det kan være tydeligt, at man har en "ren ryg".